

men de, der har været igennem det, oplever, hvordan den slags ting fungerer.

Men tilbage til det spørgsmål, som hr. Vibjerg ikke vil forholde sig til: Alle dem, der er arbejdsløse, alle dem, der er sat uden for arbejdsmarkedet af forskellige grunde, har vi på den ene side. På den anden side har vi den kendsgerning, at folk oplever nogle mangler og synes, der er behov for flere til f.eks. at gøre hospitalerne rene eller til at passe børnene eller til hjemmehjælp. Hvorfor ikke kombinere de to faktorer?

Sagen er jo, at når man siger, der er blevet flere offentligt ansatte, f.eks. inden for gymnasier og i uddannelsessektoren, så hænger det jo sammen med, at der er flere folk, der går der, og det vil sige, at antallet af lærerkræfter pr. elev jo er gået ned. Hvorfor vil man ikke være med til at bruge nogle af de ressourcer, der ligger? Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad det er, der gør, at regeringen bare lader stå til i stedet for at bruge de kræfter, der ligger.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Nu ved jeg jo godt, hr. Søren Søndergaards filosofi er, at bare vi ansætter alle mennesker i den offentlige sektor, så er alle problemer løst. Men det synes jeg hr. Søren Søndergaard tidligere fik et meget klart svar på fra ministeren. Det løser jo ingen problemer, tværtimod.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren.

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*se foran*). Også dette forslag indgår herfter i forhandlingen.

Så har jeg en korrektion fra et tidligere forslag til vedtagelse af Enhedslisten, Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne. Det er første afsnit, der kommer til at lyde:

»Idet Folketinget beklager, at der i dag er godt 30.000 flere arbejdsløse, end der var for 3 år siden, at den private beskæftigelse er faldet med 53.000 fuldtidspersoner, ...«. Det var rettelsen.

Jan Petersen (S):

I 1990'erne havde vi jobfest i Danmark. Ikke mindst i den private sektor blev der skabt job. Ja, der blev skabt så mange job, at arbejdsløsheden reelt blev halveret, og i 2001 stod vi med den højeste beskæftigelse nogen sinde.

Så skiftede Danmark regering, og nu ved vi, hvad vi fik. Vi fik jobtab, og nu kender vi tallene, for jobtabet er alene i den private sektor på godt

53.000. Venstre burde gå til valget på sloganet: Flere arbejdsløse, så ved du, det bliver til noget.

Kunne vi have undgået dette? Ja, hvis Danmark havde en regering, der prioriterede beskæftigelsen og var parat til at bruge sit økonomiske råderum til at skaffe job. Der er ingen tvivl om, at vi har mødt modstand på de udenlandske markeder, men det er ingen undskyldning.

I stedet for 8 mia. kr. i skattelettelser med tvivlsom effekt på beskæftigelsen, kunne vi have fremrykket offentlige investeringer i skoler og kloakker og mange andre gode ting med den sikkerhed, vi så havde for, at jobbene blev skabt i Danmark.

Vi kunne investere så langt mere i voksen- og efteruddannelse med sikkerhed for, at det lettede arbejdsløses muligheder for at få adgang til de nye jobåbninger. Vi kunne forbedre mulighederne for en hurtig og effektiv indsats over for medarbejderne i virksomheder, som gennemfører massefyringer, og vi kunne gennemføre en mere offensiv erhvervs- og regionalpolitik, som kunne hjælpe nye job frem i områder, hvor der nedlægges job. Vi kunne indføre servicejob, så arbejdsløse seniorer kunne få ordinært arbejde og samtidig forbedre den offentlige service og reducere arbejdsløsheden.

Kl. 16.55

Når jeg nævner de muligheder, er det også, fordi beskæftigelsesministeren i sin besvarelse jo kun kom med en beskeden og en aldeles usammenhængende beskrivelse af, hvad alternativet kunne være, så det være nævnt her. Og der er endda flere eksempler end dem, jeg har nævnt.

Men sådan er det ikke. Det var ikke det, vi gjorde. Den nuværende regering har gjort for lidt. Det, den har gjort, har den gjort for sent, og det, den har gjort, har den også gjort på en forkert måde.

Ved årsskiftet lovede statsministeren, at opsvinget nok skulle komme. Det var ikke længere oppositionens skyld, at arbejdsløsheden steg. Men var det arbejdsløsheden, regeringen reelt ville bekæmpe? Var det ikke oppositionen, der jo stod med danmarkshistorien i jobfest? Nej, noget måtte der jo ske. Så fik vi en bestikkelses-pakke i marts, der lovede et fald i arbejdsløsheden, så det samlede arbejdsløshedstal i 2004 ville være 165.000 arbejdsløse. Og vi har lige fået at vide, at det aktuelle arbejdsløshedstal er 173.300. Hvordan når man målet, inden året er omme?

Hvordan synes beskæftigelsesministeren egentlig, det går med det løfte? Holder det, eller